

บาดตาย

พระอาจารย์สงบ มนสฺสนฺโต

เทศน์พระ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๘

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรม ธรรมะมีแกงหม้อเล็ก แกงหม้อใหญ่ แกงหม้อใหญ่ๆ สำหรับประชาชนทั่วไป ถ้าแกงหม้อเล็กๆ มันต้องทับศัพท์ไป รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ กามราคะ ปฏิมะ สิ่งต่างๆ เวลาประชาชนมันต้องอธิบาย

ถ้าเป็นพระๆ ผีกัดประพาศปฏิบัติขึ้นมา แกงหม้อเล็กๆ แกงหม้อเล็กก็พุ่งเข้าสู่วิถีของตนนั้นไง พุ่งสู่กิเลสต้นหาความทะยานอยาก

กิเลสต้นหาความทะยานอยากเป็นนามธรรม สิ่งที่ว่า เป็นนามธรรมจับต้องมันไม่ได้ไง จับต้องไม่ได้เวลามันแสดงออกมานั้นนะ สมุทัยมันเจือปนมานะ มันเจือปนมาด้วยความที่จับต้องไม่ได้ไง เพราะมันจับต้องไม่ได้ มันถึงแสดงอาการขวางโลกอยู่นั้นไง

ถ้าเป็นจริงๆ มันจะขวางโลกไปได้อย่างไร มันขวางโลกไปไม่ได้หรอก เพราะอะไร

เพราะธรรมะและวินัยนี้ซัดซากศพเข้าฝั่ ธรรมะและวินัยนี้ สิ่งที่เป็นความสะอาดเป็นความบริสุทธิ์อยู่ในธรรมะและวินัยนี้ สิ่งใดที่เป็นซากศพไป เป็นสิ่งที่ชำรุดเสียหายไป ทะเลมันพัดเข้าฝั่ พัดเข้าฝั่ๆ หมดละ นี่พูดถึงว่าธรรมมาภิธาน

แต่ถ้าเป็นจริงๆ ขึ้นมาในหัวใจของตน ฟังธรรมๆ ฟังธรรมเพื่อหัวใจของตน ถ้าฟังธรรมเพื่อหัวใจของตนนะ ถ้ามันลงในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ในสิ่งนี้มันดูดีดีมันเข้ากันกับสัจจะกับความจริง

แต่ถ้ามันเป็นความโลภ ความโกรธ ความหลง มันเป็นกามราคะ มันเป็นกามตัณหาความทะยานอยาก มันมันเข้ากับกิเลส ถ้ากิเลสมันชอบใจของมันใน

เวลาบวชพระๆ นิสสัย ๔ อภยนิยกิจ ๔ สิ่งนี้ทำไม่ได้เลย สิ่งที่ว่าลักทรัพย์ เสพกาม ฆ่าคนตาย สิ่งนี้คือขาด

แต่เวลาเราไปหาครูบาอาจารย์นะ ครูบาอาจารย์บอกว่า พระนี้ผิวบาง บาทเดียว บาทเดียวมันก็ขาด คอขาดบาดตาย มันขาด ขาดไปเลย ๕ มาสก แสดงด้วยการกิริยาในการขอลด ในการหยิบให้มันเคลื่อนจากที่ นั่นล่ะปาราชิก บาดตาย บาทเดียวตายเลย ตายด้วยความรู้หรือความไม่รู้ก็แล้วแต่ แต่โดยข้อเท็จจริง ตาลยอดด้วน ถ้ายอดด้วน มุมนานะทำกันไปมากมายมหาศาล

เวลาพระ นี่ใน กึ่งกลางพระพุทธศาสนา ๒,๐๐๐ กว่าปีมาแล้วใน เวลาบวชเป็นพระๆ ถ้าผู้ที่มีความผิดพลาดในศาสนา ตาลยอดด้วนใน ถ้าตาลยอดด้วนแล้ว เรื่องมรรคเรื่องผลไม่ต้องไปพูดถึงมันหรอก แต่ถ้าสักหลาเพศไปหรือถ้าอยู่หมกมุ่นในเพศสมณะ ก็ทำคุณความดีไป นรกสวรรค์นั่นนะ

แต่ตาลยอดด้วนใน มันบาดตาย บาทเดียว บาทเดียวเท่านั้นนะ ขาดเลย ด้วยกิริยาการขอลด ด้วยกิริยาของเรา จะรู้หรือไม่รู้ มันโดยธรรมใน ธรรมะเป็นธรรมชาติ ก็เป็นธรรมชาติใน ธรรมชาติโดยสัจจะโดยความจริงใน รู้หรือไม่รู้นี้เป็นอารมณ์ความรู้สึกใน ความคิดเข้าข้างตัวเองใน

ถ้ามันเป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมา มันบาดตาย นี่วินัย บาทเดียวตายเลย

แต่ถ้าเป็นธรรมๆ ใน ถ้าเป็นธรรมนะ เราฝึกหัดประพฤติกปฏิบัติของเราขึ้นมา ถ้าฝึกหัดประพฤติกปฏิบัติของเราขึ้นมา สิ่งที่ว่าเวลามันเป็นแผล โดนสิ่งที่เป็นพิษมันขูดมันขีดใน บาดทะยัก

มังกรโกโมโด มังกร กิ่งก่าที่ยิ่งใหญ่ เวลามันกัดเหยื่อ มันขอให้มันได้กัด จบ แล้วมันก็ตามเหยื่อมันไป ควายมันโดนมังกรโกโมโดมันกัดนะ พืชมันเข้าไปร่างกาย เต็มของมันก็ตาย พอกัดแล้วมันก็ไปธรรมชาติของมัน วิ่งเข้าไปร่างกายไป บาทเดียว ทีเดียว แล้วมันตามเหยื่อมันไป เรียบร้อย

นี่ไง บาดตายด้วยความเป็นพืช ด้วยความเห็นผิด ด้วยการกระทำ สิ่งต่างๆ รู้หรือไม่รู้

สัตว์มันไม่รู้เรื่องของมันนะ แต่มังกรมันรู้แหละ เพราะมันเคยฆ่าเหยื่ออย่างนี้มาตลอด มันไม่เข้าจู่โจม ไม่เข้าสิ่งใด เข้าไปกัดมัน! ขอให้ได้เขี้ยวจมนเนื้อเท่านั้นแหละ ไปแล้ว เพราะพืชมันไปแล้ว เหมือนเราไง จงอาจ งูเห่า เวลามันกัด พืชมันเข้าไปร่างกาย ไปหมดเลย

นี่เหมือนกัน บาทเดียว หนเดียว นี่ไง การกระทำของเราไง เวลามันบาดตาย มันตายจากคุณงามความดีไปเลยละ แล้วมันเป็นความเป็นพืชในการกระทำ

ที่ว่า “จิตใจนี้เป็นนามธรรมๆ” นามธรรมมันชும்ไปด้วยกามกิเลสไง มันชும்ไปด้วยต้นหาความทะยานอยากไง สิ่งที่ว่ามันชும் มันช่อมันเคยชินไง มันเคยชิน มันทำจนเป็นจิตเป็นนิสัยไง

พระบวชใหม่ ศัตรูของพระบวชใหม่คือทนคำสั่งสอนได้ยาก

ประชาธิปไตย มิ่งรู้ใหม่กว่ากู่ยิ่งใหญ่ แหม! อุตส่าห์มาบวชนะมิ่ง ประชาธิปไตย

ทนไม่ได้หรอก มันอึดมันอด มันขัดมันข้อง มันจุกอก มันเจียนตาย

เจียนตาย ใครจะตายนั้นนะ บาดตายนะ ๕ มาสก บาทเดียวเท่านั้นแหละ เรียบร้อย

สิ่งที่เป็นธรรมๆ ใจ สิ่งที่เป็นธรรม ถ้าเราฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นไป ถ้ามันจะเป็นความจริงในหัวใจของตนใจ เป็นความจริงในหัวใจของตนนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารภนารือสัตว์ชนสัตว์ “ไม่มีกำมือในเรา” ไม่มีกำมือในองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่มีลบลมคมใน ไม่มีการชอนเร้น ไม่มีอะไรปกปิด เปิดเผยๆ

บุุุุุุคนคนหนาฝีกหัดประพฤติปฏิบัติข้้นมา ถ้ามันฝีกหัดประพฤติปฏิบัติข้้นมา มันเป็นบุญ เป็นกุศลของตนเอง ถ้าเป็นปัจจุัจตั้ง เป็นสันทิฎฐิโก นี่เป็นปัจจุบัน ปัจจุบันคือบรรลุลุธรรม ปัจจุบัน ลี้หนีเลส

แต่ถ้าสร้างคุณงามความดี นี้ไง เจือด้วยอามิสไง สิ่งนี้จิตใจที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ถ้าจิตใจที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะขอให้มันมีบุญมีกุศลข้้นมา เกิดในภาคน้ำให้มันมีบุญมีกุศล เกิดด้วยความสุขความอุดมสมบูรณ์ของตน

ถ้ามันทุกข์มันยาก อบายภูมิ เทวทัต สดๆ เลย ดิ่งลงนรกอเวจีเลย นั่นนะบาทเดียว กลิ้งหิน ทับพระพุทธเจ้าหนเดียวไง กลิ้งหินจนตกหน้าผา เศษหินกระเด็นไปโดนข้อเท้า ห้อพระโลหิตเท่านั้น นะ อนันตริยกรรมนั้นนะ ดูดไปเลย

นี่บาทเดียว คอขาดบาดตาย บาดตายด้วยมิชฉาทิฎฐิ ความเห็นผิด แล้วทำแล้วกรรมมัน ยิ่งใหญ่ กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา ทำแล้วกรรมมันก็ต่อให้ผลไง กรรมคือการกระทำไง

มีสติปัญญา เราจะสร้างคุณงามความดีไง สร้างคุณงามความดี ทำเพื่อหัวใจของตนไง

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารณารือสัตว์ชนสัตว์ไง รือสัตว์ชนสัตว์ พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานโดยสัมมาทิฎฐิ ความถูกต้องชอบธรรมไง

ทำความสงบของใจให้ได้ มันมีความปกติสุข มันมีความสงบสุขในหัวใจดวงนั้นไง

นักรบๆ รบกับกิเลสค้นหาความทะยานอยากในหัวใจของตน เวลามันพ้ขึ้นมา เวลามันแผ่ พังพาน ถ้ามันยิ่งใหญ๋ มันจะครอบงำหัวใจ เอ็งไม่มีสติปัญญาสู้กับมัน ถ้าเอ็งสู้กับมันได้ เอ็งเป็น นักรบแท้

นักรบแท้ ถ้านักรบแท้ก็รบกับความอยากอันนั้นไง รบกับค้นหาความทะยานอยาก ความอยากที่มันแผ่พังพานนั้นนะ มันเชือด บี้ด! บาทเดียว เรียบร้อย ตายคาที่เลย ความดีไม่เกิดขึ้น ทำ สิ่งใดข้้นมาไม่เป็นข้้นเป็นอัน

ถ้าเป็นขึ้นเป็นอันนะ มีสติมีปัญญาขึ้นนะ ใจที่มันแผ่ออกมานั้นนะ ถ้ามีสติมีปัญญาเท่าทันมัน นี่ไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนาหรือสัตว์ชนสัตว์ หรือหัวใจของสัตว์โลก แล้วหัวใจของสัตว์โลก หัวใจมันคืออะไรละ หัวใจมันอยู่ท่ามกลางหัวอก มันยังไม่วู้ห่าอะไรเลย ส่งออกทั้งนั้นนะ ใจบ้าบอคอแตกนั้นนะ นี่ไง โลกามีสมันเรื่องโลกๆ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ

มันก็พูดกันทุกวัน แล้วไปตื่นอะไรกับมันวะ ทำไมมันไปตื่น

เฮ้ย! นักรบ ใจนั้นมันเป็นของภายนอกนะ มันไม่ใช่เรื่องอะไรของเราเลย

เรื่องของเรานี่ไง สิ่งที่มีมันแผ่พังพานนี้ สิ่งที่มีความรู้สึกนึกคิดที่มีมันแผ่ออกมานี้ นี่ไง ความเป็นพิษ

มังกรโกโมโตมันกัดทีเดียว มันเป็นพิษเลย นี่เหมือนกัน อวิชาพญามารครอบงำอยู่นั้นนะ นี่ไง บาทเดียวเรียบบร้อย แล้วแก้ไขอะไรไม่ได้ หมกมุ่นอยู่อย่างนั้นนะ หันรีหันขวางอยู่นั้นนะ แล้วก็ไม่มีอะไรเป็นขึ้นเป็นอันขึ้นมา

ถ้ามันเป็นขึ้นเป็นอันขึ้นมา มันทอดธุระไง วางหมด เรื่องของเขา หน้าที่ของเรา เรามีข้อวัตรปฏิบัติของเรา มีข้อวัตรปฏิบัติเพื่ออะไร

มีข้อวัตรปฏิบัติเพื่อไม่ให้เขาติฉินนินทาพระพุทธศาสนาไง

เห็นไหม พังไหม วัดทั่วไปเข้าไป เขาปิดจมูก ห่องส้วมเข้าไม่ได้เลย ศาลาเขรอ่ะไปด้วยฝุ่นทุกอย่างดูแล้วมันบาดหัวใจไปทั้งสิ้นเลย แล้วก็ติฉินนินทากันไปทั่ว

แต่เราบวชเป็นพระ เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา ได้บวชพระๆ บวชมาแล้วเรามีข้อวัตรปฏิบัติของเราขึ้นมาไง ข้อวัตรปฏิบัติขึ้นมาเพื่อกันการติฉินนินทาพระพุทธศาสนาไง

นี่ไง วัดทั้งวัดไม่มีพระสักองค์ วัดทั้งวัดไม่มีใครทำอะไรเลย ปล่อยปละละเลย ต่างคนต่างลอยชาย จะเป็นขุนนาง

คนเข้ามาเขาปิดจมูก ใ้โฮ! มันสกปรกโสโครก มันประกาศหมดนะว่าในวัดนั้นเป็นอย่างไ
นี่ประชาชนชาวพุทธเขายังมีหัวใจ เขายังมีความรู้สึกนึกคิด ใ้ไ้นี้่นักรบนักบวชแท้ๆ มันไม่มีหัวใจ มัน
ไม่มีความคิดของมันเลย

นี่ไง ถ้าเรามีอำนาจวาสนา เราฝึกหัด เราปฏิบัติของเรา เราทำของเราไป ทำเพื่อกันเขาตีฉิน
นินทาพระพุทธศาสนา แล้วตีฉินนินทาพระพุทธศาสนา เราก็เป็นบุคคลากรในพระพุทธศาสนา แล้ว
มาบวชเป็นพระด้วย แล้วเป็นนักรบด้วย แล้วเป็นพระปฏิบัติด้วย แล้วพระปฏิบัติมีข้อวัตรปฏิบัติ
ด้วย เป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่นด้วย เป็นสายกรรมฐาน เป็นพระปฏิบัติ ยอดเยี่ยม

บาทเดียวเรียบบร้อย บาทเดียวเท่านั้นแหละ ไม่ต้องราคาแพงเลย

ถ้าเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา เราทำของเรา คุณงามความดีของเรา แล้วทำคุณงามความดีของ
เรา สิ่งที่ธรรมและวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เราฝึกหัดปฏิบัติไป นี่เครื่องอยู่ของ
ใจๆ ถ้าเราเป็นคนทำสิ่งที่ดีงาม จิตมันสงบเข้ามา จิตมันสงบเข้ามา เออ! สมณสาธูป นี่ละเว้ย บวช
พระ นี่ละเว้ย พระ พระเราทำคุณงามความดีไป

นี่ไง เวลาหลวงตาพระมหาบัวท่านบอกไป ไม่เหยียบหัวพระพุทธเจ้า ข้อวัตรปฏิบัตินี้ธรรม
และวินัย ไม่เหยียบหัวพระพุทธเจ้าแล้วแสดงธรรม

ไม่เหยียบหัวข้อวัตรปฏิบัติ ไม่เหยียบย่าทำลายแล้วอหังการ บาทเดียว บาดตาย ตายจาก
คุณงามความดี ตายจากข้อเท็จจริง ตายด้วยความดีต่อต้าน

เวลาทำความสงบของใจไป สมาธิหัวตอ หลับไหล หมกมุ่นอยู่กับหัวตอนั้นนะ ไม่รู้อะไรเลย

นี่การฝึกหัดไป ถ้าเป็นฆราวาส เวลาตกภวังค์นะๆ เวลาตกภวังค์หายวับไปเลย ตกภวังค์ นิ่ง
เป็นหัวตออยู่อย่างนั้นนะ

สมาธิหัวตอมันยังคร่อมตอนะ ใ้ไ้นี้่นิ่งเป็นหัวตอ ตัวเองนะเป็นตอเลย แล้วจับต้นชนปลาย
ไม่ได้ แล้วยังพูดอีกนะ “กายกับใจๆ หัวใจนี้เป็นนามธรรมๆ”

หิวตอทั้งหิวตอนั้นนามธรรมนะ จับต้องสิ่งใดไม่ได้ แต่เป็นอย่างนั้นจริงๆ

เวลามันบาดตาย มันตายจากคุณงามความดี ตายไปแล้ว สิ่งไม่มีชีวิตมันจะมีคุณค่าอะไร เพราะมันตายไปแล้ว ทั้งๆ ที่มันยังมีชีวิตนะ มันยังไม่ตาย มันยังไม่ตายจากสถานะของความเป็นมนุษย์ มันยังไม่ตาย

มนุษย์มีการพลัดพรากเป็นถึงที่สุด เกิดมาแล้วตายหมด

แต่นี้มันยังไม่ได้ตาย แล้วทำคุณงามความดี ความดีมันจะเกิดขึ้นมาจากไหน คุณงามความดีมันจะเกิดขึ้นมาไม่ได้ไง เวลาขอขาด นิสสัย ๔ อภินิหารกิจ ๔ คอขาดเลย เวลา ๕ มาสก บาดตายเลย

แล้วเวลาเป็นธรรมๆ เป็นธรรมขึ้นมา มันเป็นธรรมหรือมันเป็นกิเลส

ถ้ามันเป็นธรรมๆ มันต้องมีความสงบสุขสิ ถ้ามันเป็นธรรมๆ เคารพบูชาธรรมและวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่เหยียบหัวพระพุทธเจ้าแล้วแสดงธรรม ไม่เหยียบหัวพระพุทธเจ้าแล้วอหังการ มีอำนาจวาสนาบาทใหญ่

เห็นนะ เวลานั้นกับขนั้นนะ “เราฉลาดกว่าพระพุทธเจ้า”

ไอ้โฮ! มันพูดออกมาได้นะ เวลาเขาสะกิดๆ ให้มันรู้สึกตัวไง

“อ้อ! พระพุทธเจ้าไม่รู้ภาษาไทย”

มันเดินไปนะ

นี่ไง มันบาดตายนะ ตายจากคุณงามความดี

กตัญญูกตเวทิตีเป็นเครื่องหมายของคนดี เวลาพระพุทธศาสนาไป พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูกๆ พ่อแม่ สิ่งที่เราจะกตัญญูกตเวทิตีไป เราคุ้มครองดูแลรักษาพ่อแม่ของเรา นั้นนะเป็นบุญเป็นกุศลทั้งนั้นนะ นั้นนะพระอรหันต์ในบ้าน

แล้วเวลาออกฝึกหัดจะประพฤติปฏิบัติขึ้นมาไง เราจะเอาคุณงามความดีในหัวใจของตน ตกวงค์ก็หายหมด ถ้านั่งสมาธิไปก็หัวตอ แล้วมันจะสร้างคุณงามความดีมาจากไหน สิ่งที่มีมันไม่มี คุณงามความดี มันไม่มีกตัญญูกตเวทีกับพระพุทธศาสนาไง มันไม่มีกตัญญูกตเวทีกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง

ถ้ามันกตัญญูกตเวทีกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง เวลามันทำความสงบของใจ เข้ามา ถ้าจิตมันสงบเข้ามา พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน สิ่งที่มีมันหลับไหลไง มันหลับไหลไปด้วยกิเลส ตัณหาความทะยานอยาก หลับไหลไปด้วยกิเลสตัณหาความทะยานอยากแล้วมันบาดตาย มันตายจากคุณงามความดีแล้วมันยังอหังการว่ามันมีความรู้ มันมีคุณธรรมนะ

ถ้ามันมีคุณธรรม ทำไมจึงไม่เคารพพระพุทธเจ้า

มีพวกนักปราชญ์มากมายบอกว่า หลวงปู่มันไม่มีการศึกษา หลวงปู่มันครูบาอาจารย์ไม่ได้ ศึกษาจบ ๙ ประโยค ไม่เคารพบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

นี่เวลาเขาเสียดสี เราได้ยินมากมาย

แต่เวลาเป็นจริงๆ หลวงตาพระมหาบัวท่านจบ ๓ ประโยค ท่านเป็นมหาเหมือนกัน ทำไมท่านไม่เคารพพระพุทธเจ้า เวลาจะฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมา มีความรู้มากมายมหาศาล แล้วถ้า นิพพานมันไม่มีละ จะเอาใครยืนยัน

ก็หลวงปู่มันมีชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณ ท่านไปหาหลวงปู่มัน หลวงปู่มันท่านยืนยันเลย

“มหายาหาอะไร มหานิพพานไซ้ใหม่ ไม่อยู่ในตำรา ไม่อยู่ในกฎเขาลากา ไม่อยู่ในวัดธุดาตุ ไตๆ ทั้งสิ้น มันอยู่ในใจหัวใจของคนไง”

นี่หลวงปู่มันไม่มีการศึกษา เวล่านักปราชญ์ราชบัณฑิตเขาเสียดสี คนที่ไม่มีการศึกษาแล้ว บอกไม่เคารพพระพุทธเจ้า เพราะไม่มีการศึกษาถึงไม่เคารพพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ไม่เคารพ

เวลาหลวงตาพระมหาบัวท่านไปอยู่กับหลวงปู่มั่นไง เวลาอุปัฏฐาก เวลาออกวิเวกไปไหนถ้ามีหนังสืออยู่ ท่านบอกว่าหลวงปู่มั่นจะไม่ยอมเลย จะต้องให้หลวงตาเก็บ เก็บไว้ในที่สูงไง ท่านบอกว่า “แม้แต่ตัวอักษรมันสี่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้”

ไม่ใช่หนังสือธรรมะนะ แค่เป็นอักษร เป็นตัวหนังสือ ท่านยังเคารพว่าเป็นสิ่งที่จะสี่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านไม่เคยตีตัวเสมอเลย นอนในที่เดียวกันกับที่มีตัวหนังสือ ท่านยังไม่ยอมเลย เป็นหน้าที่ของหลวงตาพระมหาบัวท่านต้องเก็บขึ้นยกขึ้น ท่านทำมากับตัวท่านเอง ท่านถึงรู้ได้ว่าเคารพหรือไม่เคารพ

ไอ้คนไม่เคยรู้ไม่เคยเห็นอยู่ข้างนอก เสียดี เพราะอะไร เพราะตัวเองทำไม่ได้ ตัวเองไม่รู้ ยังดูถูกดูแคลนว่าไม่มีการศึกษา

บริยัติ เวลาปฏิบัติขึ้นมา มันเป็นความจริงขึ้นมา มันรู้ข้อเท็จจริง มันเป็นความจริงขึ้นมาจากการกระทำเลย มันไม่เคารพตรงไหน มันยิ่งกว่าเคารพอีก ยิ่งกว่าเคารพด้วย ยิ่งกว่าการเชิดชูบูชาด้วย ยิ่งถนอมรักษาด้วย แต่เวลาฟาดหัว มันฟาดหัวกิเลสไอ้พวกทิฐิมานะต่างหาก

บาทเดียวเรียบบร้อย บาทเดียวเท่านั้นแหละ ความดีหายเกลี้ยงเลย แต่ยังไปว่าคนอื่นไม่มีการศึกษานะ ไม่เคารพไม่บูชาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พระกรรมฐานนะ แค่ทำสมาธิเป็นมันก็รู้จักแล้ว ถ้าเป็นสัมมาทิฐินะ เป็นสัมมาสมาธิพุทธะนี้ ไฉน! อย่างนี้เอง พระพุทธเจ้าที่ออกศึกษาค้นคว้า ไฉน! ผู้รู้มันเป็นอย่างนี้เอง

แต่ที่มันไม่เป็นอย่างนี้เพราะมันทำสมาธิไม่เป็น เพราะมันทำสมาธิไม่เป็นไง มันคอยขาดจากคุณงามความดี มันบาดตายจากความเพียรชอบ มันบาดให้เป็นมิจฉาทิฐิ ความเห็นผิด กิเลสครอบงำ อ้างอิงว่าพุทธธรรมอีกนะ นี่พระพุทธศาสนา เอ็งต้องฟังกูคนเดียว

คนอื่นถ้าเป็นธรรม หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น จริตนิสัยก็แตกต่างกัน หลวงปู่มั่นท่านวิเคราะห์วิจัยด้วยสติด้วยปัญญาของท่าน เวลาหลวงปู่มั่นประพฤติปฏิบัติแล้วติด ไปหาหลวงปู่เสาร์ เพราะหลวงปู่เสาร์เป็นอาจารย์ หลวงปู่เสาร์พาออกบวชไป เวลาไปถามปัญหาหลวงปู่เสาร์

“ท่านปัญญาเยอะ ท่านต้องแก้ของท่านเอง”

ท่านหาหนทางเอง

หลวงปู่เสาร์ก็พระอรหันต์ หลวงปู่มั่นก็พระอรหันต์ ทำไมทำไมไม่เหมือนกันล่ะ

มันไม่ต้องเหมือนกัน ไม่ต้อง แหม! กรรณฐานจะต้อง เพียะ! เพียะ! แต่ความถูกต้องชอบธรรมกับมิจฉาทิฎฐินั้นมันเป็นกลุ่มเลย กลุ่มของความถูกต้องกับกลุ่มของพญามาร เป็นกลุ่มก้อนเลย แล้วกลุ่มก้อนของใคร แล้วกลุ่มก้อนนี้มันอยู่ที่ไหน

กลุ่มก้อนมันก็เกิดจากอารมณ์ที่สะสม ย้ำคิดย้ำทำจะเป็นจริตเป็นนิสัยของเธอ เธอเกิดแต่ละภพแต่ละชาติไง จริตนิสัยมันเป็นจริตนิสัยของหัวใจนั่นไง ถ้ามันเป็นจริตเป็นนิสัยก็เป็นสันดานไง สันดานก็เป็นความชอบใจไง ถ้ามันชอบใจก็ เออ! นี่เป็นมรรคเป็นผล ถ้ามันขัดใจนะ บาทเดียวเรียบร้อย

ถ้ามันไม่ชอบใจนั่นคือกิเลส

หลวงตาท่านพูดประจำ สิ่งที่มีมันขัดมันแย้งในใจนั่นนะ นั่นนะกิเลสค้นหาความทะยานอยาก แล้วเราก็ค่อยตามมันไปตลอด เราไม่เคยยับยั้งได้เลยสิ่งที่กิเลสมันชักนำไป

กิเลสมันชักมันจูงหัวใจเราไปแต่ละครั้งแต่ละคราว เรามีเหตุมีผลอะไรจะต่อสู้กับมันบ้าง ถ้าเรามีเหตุมีผลจะต่อสู้คัดค้านกับมันบ้าง ก็ความเพียรชอบใจ ถ้ามีความเพียร ความวิริยะ ความอุตสาหะ มันมีข้อต่อรองใจ มีข้อต่อรอง หนึ่ง ไม่ทำ จะทำชั่ว ไม่เอา

ถ้าอยู่ในศีลในธรรม อยู่ในศีลในธรรมยังต้องดูว่าศีลธรรมของใคร

ถ้าศีลธรรมของพวกมิจฉาทิฎฐิ พวกลัทธิเดียรถีย์นอกศาสนา เราก็ไม่ไปยุ่งกับเขา มันเป็นปัญหาสังคม

พระพุทธศาสนาเผยแผ่ไปในที่ใด ถ้าถือผีก็พระพุทธศาสนาบอกผี ถ้ามันเป็นพราหมณ์ พระพุทธศาสนาบอกพราหมณ์ พระพุทธศาสนาจะบอกกับชุมชนที่เขามีความนับถืออยู่ดั้งเดิม

เพราะอะไร เพราะมันเป็นความเชื่อเดิมของเขา แต่พระพุทธศาสนาเข้าไปนี่ไง แล้วมันออกแนวทางใด แนวทางใด

เวลาเขามีการศึกษา ในพระไตรปิฎกก็เทียบเคียง ถ้าเทียบเคียงโดยหลัก โดยสัจจะโดยความจริง ในพระพุทธศาสนาเพียวๆ มันเป็นอย่างนี้ นี่เป็นทฤษฎีนะ

เวลาฝึกหัดปฏิบัติไป จะทำความเข้าใจของใจเข้ามาๆ ความสงบแล้วมันออกเห็นนิมิต มันออกรู้ได้เห็น นั่นบอกอะไร จิตนั่นมันบอกอะไร บอกกิเลสของใคร บอกกับจิตนิสัยของใคร

แต่ถ้าเป็นข้อเท็จจริง อริยสัจ ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ วิธีการดับทุกข์ ทุกข์มันอยู่ที่ไหน มันทุกข์หรือมันสุขล่ะ มันทุกข์หรือมันสุข

แล้วมันเวลามันทุกข์ มันทุกข์ด้วยความเพียร ทุกข์เพื่อจะออกจากทุกข์ไง

แต่เวลามันทุกข์โดยกิเลสค้นหาความทะยานอยาก มันว่ามันเป็นธรรมๆ แล้วมันมีความพอใจของมันนะ นั่นทุกข์สะสม ทุกข์ซ้ำซ้อน ทุกข์เป็นกลุ่มๆ เลย

บาทเดียวเรียบบร้อย

มีสติมีปัญญาของเรา อะไรจะเกิดขึ้น มันเป็นข้อเท็จจริงอยู่แล้ว ทุกข์คือความทนอยู่ไม่ได้ นั่งอยู่ไม่ได้ นอนอยู่ไม่ได้ อยู่ในอิริยาบถเดียวไม่ได้ โดยสัญชาตญาณของมนุษย์ โดยสัญชาตญาณของสัตว์ มันพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มันก็เลยว่ามันไม่เห็นทุกข์ จับต้องทุกข์ไม่ได้ไง

เราฝึกหัดปฏิบัติมีครูบาอาจารย์ เรานั่งสมาธิภาวนาของเรา เวลามันเจ็บมันปวดขึ้นมา นั่นมันทนอยู่ไม่ได้ แต่เราทนเอา ทนเพื่ออะไร เพื่อให้หัวใจมันเป็นอิสระจากการที่แบกรับภาระร่างกายนี้ทั้งนั้นไง

ถ้ามันแบกรับภาระร่างกายนี้ เวลามันอัปนาสมาธิ กายกับใจอยู่ด้วยกันแต่มันไม่รู้แม้แต่ว่าร่างกายนี้เลย แล้วไม่รู้ถึงตัวจิตด้วย มันสักแต่ว่าปรากฏ มันไม่ใช่อารมณ์ความรู้สึกที่คิดเองได้เลย มันเป็นไปไม่ได้ อัปนาสมาธิใจ นั่นนะเป็นสมาธิ

บาทเดียว จะซื้อเอาสมาธิ แต่ถ้ามันเป็นจริงขึ้นมามันไม่มี เพราะมันไม่มี มันไม่เป็น มันถึงไม่เข้าสู่ธรรมไง ถ้าไม่เข้าสู่ธรรม แต่พุทธธรรมนะ แล้วต้องฟังคุณคนเดียวด้วยนะ คนอื่นไม่ใช่ทั้งหมดเลย

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นยังไม่เหมือนกันเลย พระอรหันต์ด้วยกันนั้นนะ เวลาหลวงปู่มั่นไปหาหลวงปู่เสาร์ให้แก้ให้ไข

เวลาหลวงปู่มั่นท่านออกจากถ้ำสาริกาไปนั้นนะ เพราะอะไร เพราะท่านแก้ความเป็นพระโพธิสัตว์ในตัวของท่านเอง เวลาไปแก้หลวงปู่เสาร์ กว่าจะแก้ได้มากมายมหาศาล

เราถามหลวงปู่เจี๊ยะมาหมดแล้ว สิ่งที่ว่าป็นชาวลือ สิ่งที่ตั้งคมเขาเป็นมุกต่างๆ ถึงเวลาแล้วถามทั้งหลวงตา ถามทั้งหลวงปู่เจี๊ยะเลยว่า เหตุการณ์อย่างนี้เกิดที่นั่น เป็นอย่างนั้นจริงหรือเปล่า เป็นอย่างนี้จริงหรือเปล่า แล้วแก้ไขอย่างไร

แล้วอย่างทีหลวงตาพระมหาบัวท่านพูดไป ไม่รู้ ถามไม่ได้ ไม่รู้ มึงจะไปถามอะไร ถามก็ ๒ ตัว ๓ ตัวนั้นไป

ไม่รู้ ถามไม่ได้ ใ้ฉันมันรู้ ู้อะไร มีพื้นฐาน มีสิ่งต่างๆ ขึ้นมาอย่างไร

ถ้ามีพื้นฐานขึ้นมา เห็นกาย เห็นกายอย่างไรก็รู้แล้ว ถ้ามันเข้าสู่อริยสัจ มันเข้าสู่ความจริง มันเป็นอริยสัจ มันเป็นความจริง มันอันเดียวกัน ถ้าอันเดียวกันแล้ว อย่างไม่มันก็ออกนอกกลุ่มออกทางไม่ได้

นี่เข้ามาทางอุโมงค์เลยนะ ดำดินเผลอขึ้นมาเลย อริยสัจอะไรของมึง

อริยสัจ ทุกข์ ข้อเท็จจริง สิ่งทีทนอยู่ไม่ได้ เพราะมันทนอยู่ไม่ได้ มันทนอยู่ไม่ไหวไป

๕ มาสก ๑ บาท จบ ขาด ตาลยอดด้วน เพราะมันทนอยู่ไม่ได้ สิ่งที่เกิดขึ้น ปาราชิก ๔ จะลักของเขา ตั้งใจว่าจะเอา แต่ยังไม่จับถึงทรัพย์นั้น

ตั้งใจว่าจะเอา จับทรัพย์นั้นแล้ว ทรัพย์นั้นเคลื่อนจากที่ เคลื่อนจากที่ครอบงำประกอบ บาทหนึ่ง ๕ มาสก จบ บาทเดียว

นี่มันคิด มันอยาก มันเป็น มันร้อยแปด แต่มันไม่ครบสมบูรณ์แบบของมันไง ถ้ามันสมบูรณ์แบบของมัน ของเคลื่อนจากที่ คิดจะเอาของเขา เดินไป เอ้ย! เปลี่ยนใจ กลับ ไม่มีปัญหา

คิดจะเอา เดินไปแล้ว จับของ ยังตัดสินใจไม่ได้ ไม่ยกของเคลื่อนจากที่

ถ้ายกของเคลื่อนจากที่ จบ ๕ มาสก บาทหนึ่ง เรียบร้อย

สิ่งที่มันเป็นขึ้นมาในหัวใจของตน ถ้ามีสติมีปัญญา ถ้ามันศึกษามันค้นคว้าขึ้นมา มันเห็นคุณค่าของมัน นี่มันโดยธรรมชาติ

กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา ไม่อย่างนั้นเวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาอบรมปมเพาะขึ้นมาไง สิ่งที่เป็นจริง เธอต้องพูดมาสิ

เวลาถ้ามันเป็นจริงไง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้บอกหนทางเท่านั้น ธรรมและวินัย พระไตรปิฎก ๒,๐๐๐ กว่าปีมาแล้ว แล้วฝึกหัดปฏิบัติมานี้ กึ่งกลางพระพุทธศาสนา ศาสนาจะเจริญอีกหนหนึ่ง ถ้าเจริญอีกหนหนึ่ง ธรรมและวินัยก็มีอยู่แล้ว หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านฝึกปฏิบัติ เริ่มต้นออกค้นคว้าด้วยกัน ออกวิเวกด้วยกัน

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น เวลาครูบาอาจารย์ท่านเล่าให้ฟัง เพราะเขาไม่เชื่อ เขาไม่เชื่อแล้วเขาแตกตื่น ความเห็นของโลก ขนโคกับเขาโค ขนโคเต็มไปหมด ปุณฺณคนหนา สังคมมีอยู่ความสุข ความสบาย ถ้าเป็นศาสนาก็อ่อนวอน เป็นทิพยสมบัติ จะได้ลาภโดยความถูกต้องชอบธรรม

แต่ถ้าเป็นความจริงละ

เป็นความจริง ถ้ามันเป็นธรรมๆ ก็ส่วนที่เป็นธรรม เวลาฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมา สิ่งนั้นนะแก้กิเลสไม่ได้ ความแก้กิเลสไม่ได้ ใจดวงใดไม่มีมรรค ใจดวงนั้นไม่มีผล ใจดวงใดที่มันมีมรรคขึ้นมา มันมีมรรคเพราะอะไรละ

มันมีมรรคเพราะมันมีศีล พอมีศีลขึ้นมา มันฝึกหัดปฏิบัติให้มันเกิดสมาธิ พอเกิดสมาธิขึ้นมาแล้ว เพราะอะไร เพราะมันจะออกสู่โลกุตตรธรรม โลกุตตรธรรมในพระพุทธศาสนาใน โลกุตตรธรรม ภาวนามยปัญญา ปัญญาที่ชำระล้างกิเลสตัดหนาคความทะยานอยากในข้อเท็จจริงใน

มันไม่ใช่เป็นปัญญาโลกๆ อย่างที่ว่าเรามีปัญญาที่เราศึกษาใคร่ครวญแล้วเราเข้าใจได้ไง ใ้ นี้เป็นจินตนาการ จินตนาการที่มันเพริศแพรวไป เพราะจินตนาการอย่างนี้ไง เวลาธรรมะในโลก สมมุตินี้ไง ถ้าเป็นนิยายธรรมะนี้ แหม! มันซาบซึ้ง

แต่ถ้าเป็นธรรมจริงๆ เฮ้ย! ไม่รู้เรื่องเลยว้ย เฮ้ย! เฮ้ย! ทำไมกุฟังไม่รู้เรื่องเลยวะ

ไม่รู้เรื่องเลยวะ ก็เอ็งบวกกิเลสมีงั้ บวกทิวฐิ บวกความเห็น บวกทัศนคติ

แต่ถ้ามีงั้วางใจมีงั้นะ แล้วพิจารณาให้ตามความเป็นจริง

ธรรมะเป็นธรรมชาติ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรม เทวดา อินทร์ พรหม สำเร็จเป็นพระอรหันต์มากมาย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรมนะ ฐฎิล ๓ ฟ้าเบื้อง ๑,๐๐๓ เป็นพระอรหันต์หมดเลย แสดงธรรมที่พระอรหันต์ๆ

แต่เวลาเผยแผ่ธรรมๆ ใ้ นี้ไง เตียรถียั้นครนถั้เข้ามาบวชมากมายมหาศาล มีทิวฐิมานะ มี ความเห็นผิดของตนเข้ามา

พระเจ้าอโศกเวลาตรวจสอบ จับสึก จับสึก จับสึก สึกหมดเลย พระ เรื่องอริยสัจก็ไมู้ ู้แต่ เรื่องโลกๆ ู้แต่ทิวฐิมานะเดิมของพราหมณั้ อริยสัจก็ไมู้เข้าใจ จับสึก จับสึก จับสึกหมดละ

เวลาถ้าสิ่งที่มีมันเริ่มต้นจากความเห็นผิด แล้วมันผิดมาตั้งแต่ต้น เพียงแต่บวชพระเหมือนกัน หม่ผ้ากาสาวพัสตรั้เหมือนกัน นี้ไง บาทเดียวเรียบร้อย เรียบร้อยจากธรรมใ้

ถ้าเป็นทางโลก ๕ มาสก บาทเดียวก็จบ จบแล้ว มันจบตามข้อเท็จจริง แต่ตัวเองก็ยั้สำคัญ ตนว่าเป็นพระ แล้วถ้าเป็นบุญเป็นกุศลสร้างคุณงามความดี มันก็บุญและบาป แต่เรื่องมรรค เรื่องผลจบ บาทเดียว बातตายเลย

แต่ถ้ากิเลสมันบาด เวลามันบาดขึ้นมา เวลามันเป็นความเป็นพิษในหัวใจของตน แล้วความเป็นพิษมันเป็นบาดทะยัก แล้วความเป็นพิษนั้นนะ มันหมักหมมใจ เห็นไหม มะเร็งขั้นที่ ๔ ไปตรวจเจอก้อนเนื้อ มันเป็นหรือยังไม่เป็น เจอหรือเปล่า เห็นไหม

ถ้าเจอ มันมีสติสัมปชัญญะนะ คนเราถ้ามันหลงตัวเอง มันเสพสุขเต็มที่เลย บอกว่ามีมะเร็งขั้นที่ ๔ อีก ๖ เดือนตาย

จะให้ทำตัวอย่างไรครับ จะให้ทำตัวอย่างไร

ถ้าจิตมันเห็นใจ จิตมันฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมาใจ มันไม่หลงระเห็จไปกับให้กิเลสมันครอบงำ แล้วด้วยความเป็นพิษใจ หมดเลย บาทเดียวเรียบบร้อย บาทตายเลย บาททะยัก แล้วเลือดเป็นกรด หัวใจวายฉับพลัน หัวใจวายฉับพลันทนอยู่ไม่ได้ เรียบบร้อย อันนั้นมันเป็นผลของการแพทย์

แต่ทางธรรมๆ นะ จิตไม่เคยตาย จิตนะ เวียนวายตายเกิดในวิภวภูมิจะ เกิดแต่ละภพแต่ละชาติ เวลาเกิดแล้ว ไม่ได้ดูถูกดูแคลนเวรกรรมของสัตว์ สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม พระโพธิสัตว์เวลาเกิดชาตินี้ เกิดชาติต่อไปก็อาจเจริญรุ่งเรืองมากกว่านี้มากมายมหาศาล สิ่งที่ยิ่งเรือง รุ่งเรืองก็แค่จิตที่เวียนวายตายเกิดในวิภวภูมิจะแค่ภพชาติเดียว ภพชาติเดียว เห็นไหม ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย เท่าไร ก็ครั้งก็หน

นี่ก็เหมือนกัน เกิดในปัจจุบันนี้ทุกข์ยากไหม ทุกข์ ทุกข์คือความทนอยู่ไม่ได้ ทนอะไรได้บ้าง ร้อนก็หลบเข้าที่ร่ม หิวก็หาอาหาร

เวลาเราออกบิณฑบาตเลี้ยงชีพด้วยปลีแข้ง ได้สิ่งใดมานะ ถ้าเป็นธรรมนะ รื่นเริง วัตถุประสงค์เดียวกันเลยนะ เราออกอุทิศด้วยกัน วันนี้วัดบุญ มีบุญของใครบ้าง สูดทำแล้วนะ ได้บาตรเปล่ากลับมา กินลม บุญเอ็งนะอากาศ

เวลาหลวงตาพระมหาบัวท่านเที่ยวป่า หลงป่าไป ๓ องค์ แล้วต่างคนต่างว่าวัดบุญกุศลของตน ไปทางไหน ในประวัติของหลวงตาพระมหาบัว สุกุทัยแล้วท่านไปเห็นในนิมิตว่า ในทางนี้จะมีหมู่บ้าน ๒ หลัง ลุยเข้าไป ไปเจอ

นี่เวลาไป วัดบุญกุศลของแต่ละบุคคล นี่คืออำนาจวาสนาที่ได้สร้างสมมามากหรือไม่ ถ้ามันสร้างสมมานะ มันเป็นของมันเอง มันเป็นของมันเอง ธรรมะจัดสรร เวลาคำว่า “ธรรมะจัดสรร” มันเป็นเรื่องๆ เราไม่ดิ้นรน ไม่แสวงหา ไม่ต้องการอะไรทั้งสิ้น

เพราะสิ่งที่ได้มา เห็นใหม่ การศึกษาการสงครามรบชนะเท่าไร สร้างเวรสร้างกรรมทั้งสิ้น ใ้อันนี้ มันก็เป็นเวรเป็นกรรมทั้งสิ้น มันมีเป็นบุญเป็นกุศล ถ้ามันเป็นบุญเป็นคุณ แหม! มันร้อยแปดพันเก้า

แต่ถ้าเป็นเนืองนาบุญของโลก เวลาเขาทำบุญกุศลของเขา เจ้าของบุญนั้นได้ขำขำนั้นไป สิ่งที่เป็นขำขำเม็ดข้าวที่มันตก ตกอยู่เนืองนานั้น นี่เราก็ใช้สอยตามนั้น มันจะเป็นพิษเป็นภัยไปจากไหน มันเป็นเรื่องที่ต้องแสวงหา

แสวงหามาเพื่อทัฬหะหัวใจของตน บาทเดียวเรียบบร้อย

แต่เราไม่ทำ ให้มันเป็นข้อเท็จจริงของเขา นี่ไง บุญกุศลคือบุญกุศลของเขา เรื่องของเขา เรื่องของเราไง อยู่ในธรรมและวินัย อยู่ในข้อวัตรปฏิบัติ ไม่ให้ใครมาเพิ่ม หรือเหยียบย่ำ หรือทำลาย ไม่ให้ใครมาทำความกระเพื่อมในพระพุทธศาสนา

ถ้ามันเป็นธรรมมันก็เป็นธรรม ถ้ามันไม่เป็นธรรม มันเป็นไปไม่ได้ มันเป็นเรื่องของสัตว์ สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม

ฉะนั้น สิ่งที่ว่าบาดตาย มันบาดเพราะความขาดสติสัมปชัญญะ บาดเพราะว่าเราไม่เคยฝึกหัดประพฤติปฏิบัติมา ถ้าเราเคยฝึกหัดประพฤติปฏิบัติมานะ ไม่ใช่โมฆะบุรุษตายเพราะลาภสักการะ ตายเพราะความเป็นแค่งานของโลก

หลวงตาพระมหาบัวท่านเคยทิมเลยละ “หัวดำๆ เขายังสลະได้ ใ้อหัวไฉนๆ นะ เห็นสภาวะ ใ้อโฮ! เห็นของเขายิ่งใหญ่ ใ้อสาระ มันเป็นเรื่องวัตถุ”

โมฆบุรุษตายเพราะลาภ

ลาภก็ลาภของเขา ไม่ใช่ของเรา

ของเรา คือ สมาธิ ปัญญา คือคือความถูกต้องชอบธรรม สมาธิเป็นสัมมาสมาธิ เป็นจิตสงบ
ที่ถูกต้องชอบธรรม

ไม่ใช่ภวังค์ ไม่ใช่ว่างๆ ว่างๆ อารมณ์ทั้งนั้น ไม่มีอะไรเป็นขึ้นเป็นอัน แล้วถ้าเป็นปัญญานิยายธรรมะนี้ว่าปัญญาหรืออะไร นิยายธรรมะอย่างนั้นคือปัญญาหรือ กุ้งจิบหายเลย

ปัญญานะ เวลามรรคสามัคคี เวลาจักรมันเคลื่อน เห็นความเคลื่อนไป

ฟังเทศน์หลวงตาสิ มันหมุนตัวว๊วๆ โอ๊ย! มันหมุนตัว

เฮ้ย! กูไม่เคยเป็นเลยวะ เฮ้ย! กูไม่เคยมีเลย เฮ้ย! มันเป็นไปได้อย่างไร

เห็นไหม ไม่รู้ พูดไม่ได้หรือ ไม่รู้ ตอบไม่ได้ ถามก็ไม่ได้ ไม่รู้ มันเป็นนิยายธรรมะ มันเป็นจิตแพทย์ แก้อาการจิต จิตแพทย์เขาพูดเลยนะมึง ใครหลงผิดมาเขาพูดเชียว เวลาพูดขึ้นมามันเป็นสารเคมี ยามันเข้าไปกดทับเพื่อให้เคมีมันถูกต้องชอบธรรม มันก็กลับมาเป็นปกติใจ ก็เท่านั้นนะ

แต่ถ้าเป็นจริงๆ เราฝึกหัดปฏิบัติของเรา ถ้าเอาจริงเอาจังขึ้นมา เรามีสติสัมปชัญญะ เป็นศากยบุตรพุทธชินนโรส บวชเป็นพระ เป็นพระกรรมฐาน เป็นลูกศิษย์สายกรรมฐานของหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น เห็นคุณค่าของธรรมและวินัย เห็นคุณค่าแล้วพยายามฝึกหัดประพฤติปฏิบัติให้ผิคน้อยที่สุด ให้อยู่ในร่องในรอย

ถ้าอยู่ในร่องในรอยเท่ากับสงสารตัวเอง เท่ากับถนอมตัวเอง เท่ากับทำหัวใจของตัวเองไม่ให้
คอขาดและไม่ให้บาดตาย ให้มีชีวิตอยู่เพื่อฝึกหัดประพฤติปฏิบัติ เพื่อเป็นผลของการเป็นสมณะ
เอวัง